

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5

OSASTO: C 70

ASIA:

Beogradissa olevan lähetystön raportti n:o 1

Ministeri Toles

6/5 1939.

Min. / Pol.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

Budapestissa toukokuun 6 päivänä 1939.

No. 550.

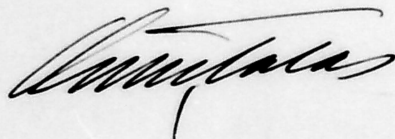
ULKOASIAINMINISTERIÖ		
16 / 357 Sal B. 1939.		
9/5-39		L.H.
SIHÄ	OSASTO	ASIA
5	C30	

Herra Ministeri,

Tämän mukana lähetän kunnioittavasti Teille,
Herra Ministeri, Beogradin-lähetystön ra-
portin n:o 1.

Kroaattilais-serbialaiset sovinto-yritykset.

Vastanottakaa, Herra Ministeri, täy-
dellisen kunnioitukseni vakuutus.

Herra Ulkoasiainministeri
Elias Erkkö,
Helsinki.

BEOGRADISSA ~~SSA~~ OLEVA LÄHETYSTÖ.

Salainen.

RAPORTTI n:o 1.

Budapestissa 6 p:nä touko kuuta 1939.

Asia: Kroaattilais-serbialaiset
sovinto-yritykset.

ULKOASIAINMINISTERIÖ		
10/357 Pal 29		
7/5-39		
UUSI	OSASTO	ASIA
5	C30	

Juuri saapuu tieto, että Jugoslavian sijaishallitus ei ole hyväksynyt Jugoslavian pääministeri Zvetkovićin ja kroaattien johtajan Mačekin sopimusta Kroatian kysymyksen ratkaisemiseksi. Sovintoyritys on siis jälleen rauennut.

Vuosien kuluessa on monasti kerrottu, että serbien ja kroaattien välillä saadaan aivan pian sopimus aikaan. Kun Stojadinović muodosti ensimmäisen hallituksensa, oli sovinnon teko kroaattien kanssa hänen hallituksensa tärkein tehtävä. Hallituskautensa ensimmäisenä vuonna Stojadinović yrittikin sovinnon hieromista, mutta tulos oli vain, että kroaatit Mačekin johdolla rupesivat häntä vihaamaan yhtä paljon kuin aikaisempaa pääministeri Jęftićiä, joka ei edes ollut yrittänytkään sovinnon hieromista.

Kuulu, joka erotti serbejä ja kroaatteja, kasvoi jo niin syväksi, että se näytti ylipääsemättömältä. Stojadinovićin ero johtuikin osittain ainakin siitä, että kroaatit kieltäytyivät enää hänen kanssaan neuvottelemasta. Hänen täytyi jättää paikkansa Zvetkovićille, joka aloitti neuvottelut uudestaan.

Tällä välin ulkonaiset olosuhteet olivat siihen määrin

JAKELUOHJE:

Tavallinen

Jakeluohjemalleja:

Tavallinen.

Tavallinen ja lisäksi ministeriölle.

Ei ulkomaanedustuksen tiedoituksiin.

Ei ulkomaanedustuksen, mutta ulkoasiainministeriön tiedoituksiin.

muuttuneet, että näytti olevan edellytyksiä sovinnon aikaansaamiseksi.

Tshekkoslovakian tapahtumat olivat lisänneet sovinnon halua kummallakin taholla. Beogradista kirjoittamassani raportissa no. 1, heinäkuun 2 päivältä 1938 huomaustin jo, että Jugoslaviassa seurattiin Tshekkoslovakian tapahtumia levottomuudella. Kansallisuusolot Jugoslaviassa muistuttivat monessa suhteessa olosuhteita Tshekkosloveniassa ja siksi serbit pelkäsivät, että Tshekkoslovakian kansallisuuksien vapautuminen tshekkien yliherruudesta vaikuttaisi yllyttävästi kroaateihin. Totta onkin, että Tshekkoslovakian syksyiset tapahtumat vaikuttivat yksinomaan rohkeisesti kroaateihin. Sovinnon aikaansaaminen näytti vallan mahdottomalta.

Mutta Tshekkoslovakian poistaminen itsenäisten valtioiden joukosta näytti jälleen tekevän sovinnon aikaansaamisen mahdolliseksi. Slovakian kohtalo näytti tekevän kroaattit taipuvaisemmiksi. Aikaisemmin Mačekin kanta oli että, jolleivat serbit suostu kaikkiin hänen vaatimuksiinsa, ei hän epäilisi sopivan tilaisuuden sattuessa katkaista kokonaan siteet kroaattien ja serbien välillä ja julistaa Kroatia itsenäiseksi valtakunnaksi. Häntä ei peloittanut erosta johtuvat taloudelliset seuraukset, jotka varmasti olisivat kroaateille rasakat, he kun olisivat kadottaneet teollisuutensa kipeästi tarvitseman kulutusalueen.

Mutta senjälkeen tapahtumat Slovakiassa osoittivat Mačekille ja kroaateille, että Kroatia tuskin kykenisi itsenäisyyttänsä säilyttämään, vaan että senkin osaksi tulisi vain

samanlainen valheitsenäisyys kuin Slovakian. Tästä johtui, että Mađek osoittautui sovinnollisemmaksi. Toiselta puolen serbit, joitten täytyy tunnustaa, että olot voivat kehittyä sellaisiksi, että Kroatia julistautuu itsenäiseksi, olivat valmiit tunnustamaan kroateille enemmän oikeuksia kuin ennen.

Ollessani Beogradissa keskustelin tästä kysymyksestä Jugoslavian ulkoasiainministerin kanssa ja hän oli niinkin optimistinen, että hän ilmoitti minulle sovinnon syntyvän lähipäivinä.

Niin helppo sovinnon aikaansaaminen ei kuitenkaan ollut. Kroaattien aikaisemmat vaatimukset olivat pääasiassa seuraavat: 1. Oma kroaattilainen sotaväki. 2. Kroatiasta saadut rahat käytettävät Kroatian hyväksi, sittenkun Kroatian osuus valtakunnan yleisiin menoihin on ensin suoritettu. 3. Täydellinen kulttuuriautonomia. 4. Kroatiassa kaikki virkamiehet ovat kroatteja ja 5. valtiolliset vaalit toimitettavat vapaasti ilman hallituksen painostusta. Tahi niinkuin Mađekin iskulause kuului: "Kroaattien rahat kroaattien hyväksi ja kroaattien kiväärit kroaattien olkapäille.

Serbien aikaisemman katsantokannan mukaan, jota Jeftić jyrkästi edusti, ei voinut tulla kysymykseenkään suostuminen minkäänlaisiin kroaattien vaatimuksiin. Tämän katsantokannan mukaan kroaatit ja serbit olivat samaa kansaa, kroaattien kieli oli vain serbien kielen murre, ja siksi valtakunnan jakaminen kahteen alueeseen ei ollut tarpeellista.

Epävarma valtiollinen tilanne sai kuitenkin Zvetkovićin siihen määrin taipuisaksi kroaattien vaatimuksiin, että hän henkilökohtaisesti matkusti kolme kertaa Zagrebiin neuvotellak-

sensa Mačekin kanssa, kun viimeksimainittu ei ollut halukas tulemaan Beogradiin neuvottelemaan.

Mistä on neuvoteltu ja miten paljon kumpikin asianomainen oli valmis tinkimään omasta kannastaan, siitä ei ole annettu julkisuuteen tietoja. Arveluja ei taasen kannata esittää, koska neuvottelut kuitenkin tällä hetkellä ovat rauenneet.

Tosiaksi jää vain että Zvetković ja Maček allekirjoittivat ainakin periaatteellisen sovinnon, mutta tätä ei sijaishallitus prinssi Paulin johdolla ole vahvistanut. Ei ole mahdollista, että kroaattien ja serbien välit tämän jälkeen entistäankin huononevat, sillä rauennut sovinnonteko kantaa useimmiten pahempia hedelmiä kuin jos sovintoa ei olisi yritettykään.

Antaessaan sovinnon raueta, otti sijaishallitus ankaran vastuun kantaaksensa. Sovinnon raukeaminen on ehkä johtunut prinssi Paulin ja Stojadinovićin periaatteellisesta kannasta, että niinkauan kuin hallitsija on alaikäinen ei saa tehdä valtiösääntöön muutoksia. Mutta, että prinssi Paul on uskaltanut pysyä tällä kannalla johtuu taasen muuttuneista ulkopoliittisista olosuhteista.

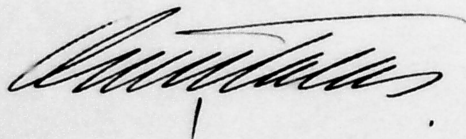
Kun Jugoslavia nyt on lähentynyt akselivaltioita, voi Jugoslavian hallitus luottaa siihen, että kroaatit eivät voi nojata mihinkään naapurivaltakuntaan. Jos Jugoslavia olisi orienteeraantunut länteen päin, / niin Saksa ja Italia jokseenkin varmasti olisivat auttaneet Kroatian irrottautumaan Jugoslaviasta, samalla kun Unkari myöskin olisi pyrkinyt omia pyyteitään toteuttamaan. Nyt sitävastoin Kroatia ei voi saada apua mistään ja sen täytyy siis tällä kertaa vielä jäädä odottavalle kenälle.

Maček on kutsunut kroaattialaiset edustajat koolle Zagrebiin. Mitä kokouksessa päätetään, ei voi tietää, mutta varmaa on, että kroaatit eivät luovu vaatimuksistaan, ja myöskin, että sisäistä eheyttä Jugoslaviassa ei synny ennenkuin Kroatiankysymys on ratkaistu.

Onhan vihdoin mahdollista, että neuvotteluja vielä jatketaan. Jugoslavian edun kannalta olisi sovinnon aikaansaaminen joka tapauksessa toivottava.

Kun tämä jo oli kirjoitettu, saapuu tieto Beogradista, että uutinen, jonka mukaan sijaishallitus olisi hylännyt Zvetkovićin ja Mačekin tekemän sopimuksen, olisi väärä. Samalla ilmoitetaan myöskin, että Mačekin sanomalehti, jossa uutinen sovinnon raukeamisesta oli kerrottu, on takavarikoitu. Tämän peruutuksen asettaa varsin omituiseen valoon julkisuuteen saatettu, Mačekin valtuutetun, tohtori Subacic'in kirje Jugoslavian pääministerille, jossa sananmukaisesti on kirjoitettu, että Maček on todennut, että sijaishallitus ei ole hyväksynyt Zvetkovicin ja Mačekin tekemää sopimusta.

Ilmeistä on, että sijaishallitus haluaa Zvetkovićin ja Mačekin tekemään sovintoon muutoksia ja että jatkettujen neuvottelujen kautta yrittää niihin päästä, jota vastoin Maček tumettuun jyrkkään tapansa katsoo neuvottelujen tällä kertaa rauenneen, kun kerran sopimusta ei sellaisenaan ole vahvistettu. Ilmeistä on kuitenkin, että neuvotteluja tullaan jatkamaan.

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5

OSASTO: C 30

ASIA: _____

Neogradissa olevan lähetysten raportti n:o 2.

Ministeriö Talas

12/5 1939.

Min. / Pal.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

N:o 642.

Budapestissa toukokuun 17 päivänä 1939.

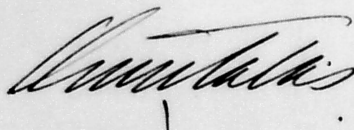
ULKOASIAINMINISTERIÖ		
No 20/357 Pal. 39.		
22/5-39	No	357
KYSELY	OSASTO	ASIA
5	C30	

Herra Ministeri,

Tämän mukana lähetän kunnioittavasti Teille,
Herra Ministeri, Beogradin-lähetystön ra-
portin n:o 2

Prinssi Paulin matkat.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, täydellisen kunnioitukseni vakuutus.

Herra Ulkoasiaiministeri

Eljas Erkkö,

Helsinki.

BEOGRADISSA SSA OLEVA LÄHETYSTÖ.

Salainen.

RAPORTTI n:o 2

Budapestissä 17 p:nä touko kuuta 1939

Asia: Prinssi Paulin matkat.

20 / 357 Sal. - 29.

22/1-39

5 C80

Jugoslavian sijaishallitsijan prinssi Paulin matka Roomaan on luonnollisesti herättänyt suurta huomiota, mutta julkisuudessa on ollut nähtävänä vain vähän tietoja matkan tarkoituksesta ja sen tuloksista.

Jugoslaviasta käsin sain tietää, että prinssi Paul lähitulevaisuudessa matkustaa Berliiniin ja tälle tiedolle sain Berliinissä ollessani vahvistuksen. Vielä huhuillaan, että prinssi Paul Berliinistä matkustaisi Lontooseen.

On tuskin luultavaa, että nämä matkat olisivat yksinomaan tavallisessa vierailutarkoituksessa tehtyjä. Tuskinpa edes näitten matkojen päätarkoituksena voinee olla Jugoslavian suhteitten selvittäminen edellä mainittujen valtojen kanssa. Saanieni tietojen perusteella, tuntuu eräs otaksuma, joka minulle on esitetty, kokolailla mahdolliselta.

Tämän otaksuman mukaan prinssi Paul liikkuisi rauhan apostolina. Hän tunnustelisi ensin Roomassa ja Berliinissä, mitä mahdollisuuksia olisi saada aikaan sovinto akselivaltioitten ja läntisten suurvaltain välillä. Ja senjälkeen hän matkustaisi Lontooseen valmistamaan lopullista sovinnon valmistamista.

JAKELUOHJE:

Tavallinen.

Jakeluohjelmalleja:

Tavallinen.

Tavallinen ja lisäksi ministeriölle.

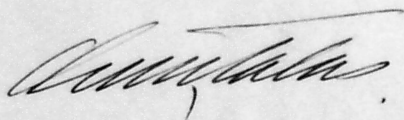
Ei ulkomaanedustuksen tiedoituksiin.

Ei ulkomaanedustuksen, mutta ulkoasiainministeriön tiedoituksiin.

Myöntää täytyy, että prinssi Paulilla olisi hyvät edellytykset sovittelijan toimeen. Hänhän on saanut englantilaisen kasvatuksen ja hänen englantilaiset sympatiansa ovat tunnetut. Akselivallatkin voivat häneen kuitenkin luottaa, koska tällä haavaa Jugoslavian etu on niin läheisesti liitetty akselivaltioihin.

Prinssi Paul on lisäksi ollut Balkanin liiton innokas kannattaja ja nykyinen tilanne Euroopassahan uhkaa hajottaa tämän liiton.

Oman maansa etujen vuoksi prinssi Paul siis koettaisi ajaa rauhan asiaa ja kun Jugoslavialla ei ole itsellään minkäänlaisia vaatimuksia, soveltuu sen päämies hyvin sovittelijaksi.

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5

OSASTO: C 30

ASIA: _____

Beogradissa olevan lähetystön raportti n:o 1.

Ministeriö Tulos

20/8 1939.

Min./Pd.
SUOMEN LÄHETYSTÖ

Budapestissa elokuun 30 pnä 1939.

FINN KÖVETSÉG

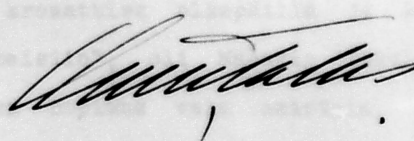
No 1391.

ULKOASIAINMINISTERIÖ		
26/358 Pall. 1939.		
1/9-39	No	LIIM.
RYHMÄ	OSASTO	ASIA
5	C30	

Herra Ministeri,

Tämän mukana lähetän kunnioittaen Teille, Herra Ministeri, Beogradin-lähetystön raportin n:o 3 Serbit ja kroaattit tehneet sovinnon. Uusi hallitus Jugoslaviassa.

Vastaanottakea, Herra Ministeri, täydellisen kunnioitukseni vakuutus.

Herra Ulkoasiainministeri
Eljas Erkkö,
Helsinki.

BEOGRADISSA OLEVA LÄHETYSTÖ. Salainen.

RAPORTTI n:o 3.

Budapestissa 30 p:nä elo kuuta 1939. 26/1058 Sal. 1939

Asia: Serbit ja kroaatit tehneet
sovinnon. Uusi hallitus Jugoslavia-
viassa.

ULKOASIAINMINISTERIO		
19-39	N ^o	LML
RYHMÄ	OSASTO	ASIA
5	C30	

Cvetkovićin ja Mačekin pitkäaikaiset neuvottelut ovat vihdoinkin johtaneet tulokseen ja sovinto serbien ja kroaattien välillä syntynyt.

Olen jo useampaan kertaan selostanut näitä neuvotteluja ja esittänyt syyt, jotka nykyisessä yleisvaltiollisessa tilanteessa helpottivat sopimuksen tekoa. Sopimukseen tutustuesssa huomaa, että Mačekin on täytynt paljonkin tinkiä vaatimuksistaan. "Kroaattilaiset aseet kroaattien olkapäillä ja kroaattilaiset rahat kroaattien tarpeisiin", oli Mačekin iskulause. Mutta tätä vaatimusta toteuttaa sopimus vain osittain. Sodan uhka ja tunne, että valtakunnan sittenkin täytyy esiintyä yhtenäisenä nykyisenä ajankohtana, on saanut Mačekin tinkimään paljonkin vaatimuksistaan. Senpä tähden Maček Zagrebissa t.k:n 29 p:nä pitämässään puheessa lausui, että hän on suostunut niitten kysymysten lykkäämiseen tulevaisuuteen, joitten ratkaisusta ei nyt päästy yksimielisyyteen.

Nyt tehty sovinto ei varsinaisesti koske Jugoslavian valtiosäännön perusteita. Prinssi Paulin käsitys, että valtiosäännön perusteihin ei voida muutoksia tehdä niinkauan kun

JAKELUOHJE:

Tavallinen.
.....
.....
.....

Jakeluohjelmalleja:

Tavallinen.
Tavallinen ja lisäksi ministeriölle.
Ei ulkomaanedustuksen tiedoituksiin.
Ei ulkomaanedustuksen, mutta ulkoasiainministeriön tiedoituksiin.

hallitsija on alaikäinen, on päässyt voitolle. Jugoslavia jää yhtenäiseksi valtakunnaksi ja Mačekin uneksimaa liittovaltiota ei syntynyt. Mutta silti kroaattien saavuttama voitto on huomattava. Sovinnon pääsisältö on seuraava. Muodostetaan Kroatian banaatti, joka saa hyvinkin laajan itsehallinnon. Tämä itsehallinto käsittää laajaa valtiovallan käyttämistä. Valtakunnan hallitukselle jää edelleen ulkopolitiikka, puolustuslaitos, kulkulaitokset, ylin valtionhallinto sekä yleensä se osa valtiovallasta, jota ei voida jakaa ilman että sen kautta valtakunnan yhtenäisyys joutuu vaaranalaiseksi.

Kroatian banaatissa kuuluu julkisen vallan käyttö banukselle ja maapäiville /sabor/. Banus on kuninkaan nimitämä korkein virkamies, siis tavallaan yleisvaltakunnallisten etujen valvoja banaatissa. Maapäivät edustavat Kroatian kansaa. Vaalit ovat salaiset ja välittömät ja äänioikeus yleinen. Maapäivien pätevyyteen kuuluvina luetellaan nimenomaan: maanviljelys, kauppa, teollisuus, metsänhoito, vuorikaivokset, julkiset työt, oikeuslaitos, opetuslaitos sekä sisäinen hallinto. Maapäivillä on myöskin laaja finanssivalta ja sen käytettäväksi asetetaan tuloja, joista se vapaasti saa määrätä. Yksityissei-koista ei kuitenkaan vielä ole sovittu. Jos syntyy erimielisyyksiä banaatin autonomian laajuudesta, ratkaisee nämä kysymykset erikoinen sitä varten muodostettava korkein oikeus.

Kroatian banaatti on muodostettu niin, että siihen kuuluvat kaikki ne osat valtakuntaa, jossa kroateilla on enemmistö. Banaatin rajojen määrittäminen oli erikoisen vaikeata. Ja tässä kysymyksessä onkin ilmeisesti Mačekin vaatimukset otettu suureksi osaksi huomioon, mutta jo mainitsemassani

puheessaan Maček kuitenkin ilmoittaa, että tulevaisuudessa ehkä banaattiin on liitettävä lisäalueita.

Oheisesta piirustuksesta näkyy, kuinka rajat on määrätty. Kroatian banaattiin kuuluu hiukan enemmän kuin neljännes valtakunnan koko alueesta ja 4.423.000 asukasta eli lähes 30 % koko väestöstä. On luonnollista, että rajoja ei voitu vetää niin, että rajain sisäpuolelle olisi jäänyt yksinomaan kroaatteja. Banaatin väestöstä voidaan 73 % laskea varsinaisesti kuuluvan kroaatteihin, 20 % kuuluvan serbeihin ja 7% muihin kansallisuuksiin.

Erittäin vaikeaksi muodostui kysymys banaatin sisäpuolella asuvien muhamettilaisten kohtalosta. He eivät halunneet kuulua Kroatiaan. Noin 4 % banaatin väestöstä on kuitenkin muhamettilaisia. Mutta nämä asuvat jotakuinkin hajalla kroaattien joukossa. Sitä vastoin oli Mačekin luovuttava vaatimasta Žepče'n piirikuntaa, jossa on jokseenkin yhtenäinen muhamettilainen väestö. Jo huhu, että tämä piirikunta liitettäisiin Kroatian banaattiin sai aikaan sellaisen metelin piirikunnassa, että taistelupaikalle jäi kymmeniä kuolleita.

Kuten aikaisemmin olen raportoinut, ottivat kroaatit kyllä osaa viimeisiin parlamenttivaaleihin, mutta heidän edustajansa pysyivät parlamentista poissa siten protestoidaksensa vaaleissa tapahtuneita laittomuuksia vastaan. Sen sijaan he pitivät omia kokouksiaan Zagrebissa kutsuen itseänsä Kroatian kansan eduskunnaksi. Oscittaaksensa halunsa yhteistyöhön serbien kanssa on Maček viimeisen kerran kutsunut nämä kroaattilaiset edustajat kokoon ja ilmoittanut heille, että kroaatit tästä lähtien ottavat osaa koko Ju-

goslavian parlamenttiin. Ehdoksi asetti Maček kuitenkin, että eduskunnan molemmat kamarit hajoitetaan ja uudet vaalit määrätään toimeenpantaviksi.

Edelleen on sovittu, että on säädettävä uusi painolaki, uusi yhdistys- ja kokoontumislaki, sekä eräitä muita kansalaisten vapauksia takaavia lakeja.

Sanotaankin, että Jugoslavian kansanvaltaistuminen alkaa Cvetkovićin ja Mačekin tekemän sovinnon kautta.

Sovinnon tapahtuttua, jätti Cvetkovićin hallitus eronpyyntönsä ilmoittaen, että hallitus oli aikoinaan muodostettu nimenomaan sovinnon aikaansaamiseksi serbien ja kroaattien välillä ja kun tämä ohjelma nyt oli saatu suoritetuksi, oli hallitus täyttänyt tehtävänsä.

Luonnollista on, että Svetković sai tehtäväkseen uuden hallituksen muodostamisen ja uuden hallituksen kokoonpano kuvastaa sitä yksimielisyyttä, mikä - ainakin tällä kertaa - vallitsee Jugoslaviassa. Hallituksen kokoonpano ovat määränneet sekä kansallisuus- että uskonolliset näkökohdat. Hallituksen jäsenten paikat on jaettu kutakuinkin oikeassa suhteessa, toiselta puolen serbien, kroaattien ja sloveenien ja toiselta puolen kreikkalaiskatolisten, roomalaiskatolisten ja muhamettilaisten kesken. Uusi hallitus on myöskin sikäli vanhaa hallitusta paljoa vahvempi, että se nojautuu huomattavasti laajemmalle pohjalle itse serbienkin kesken. Cvetković on onnistunut saamaan hallitukseensa jäseniä kaikista muista serbialaisista puolueista paitsi Dawidowič'in johtamista demokraateista ja Jeffitsch'in johtamasta diktatuuriin kallistuvasta puolueesta. Oppositioon

jää myöskin Stojadinović'in ympärille ryhmittyneet hallituspuolueen jäsenet.

Hallitukseen kuuluu 18 jäsentä, joista kaksi salkutonta. Niistä on 11 serbejä, 5 kroaatteja, 1 sloveeni ja 1 muhamettilainen.

Hallituksen kokoonpano on seuraava:

Pääministeri: Cventković

Pääministerin sijainen: Maček

Ulkoasiainministeri: Cincar-Marković

Sisäasiainministeri: Mihalđić

Raha-asiaiministeri: Šutej

Sotaministeri: Nedić

Kauppa- ja teollisuusministeri: Andres

Sosiaaliministeri: Budisavljević

Metsä- ja vuoritalousministeri: Kulenović

Kululaitosministeri: Bešlić

Oikeusministeri: Marković

Opetusministeri: Maksimović

Yleisten rakennusten ministeri: Krek

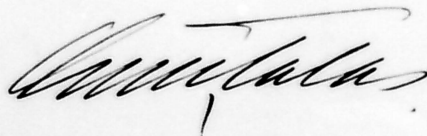
Postiministeri: Torbar

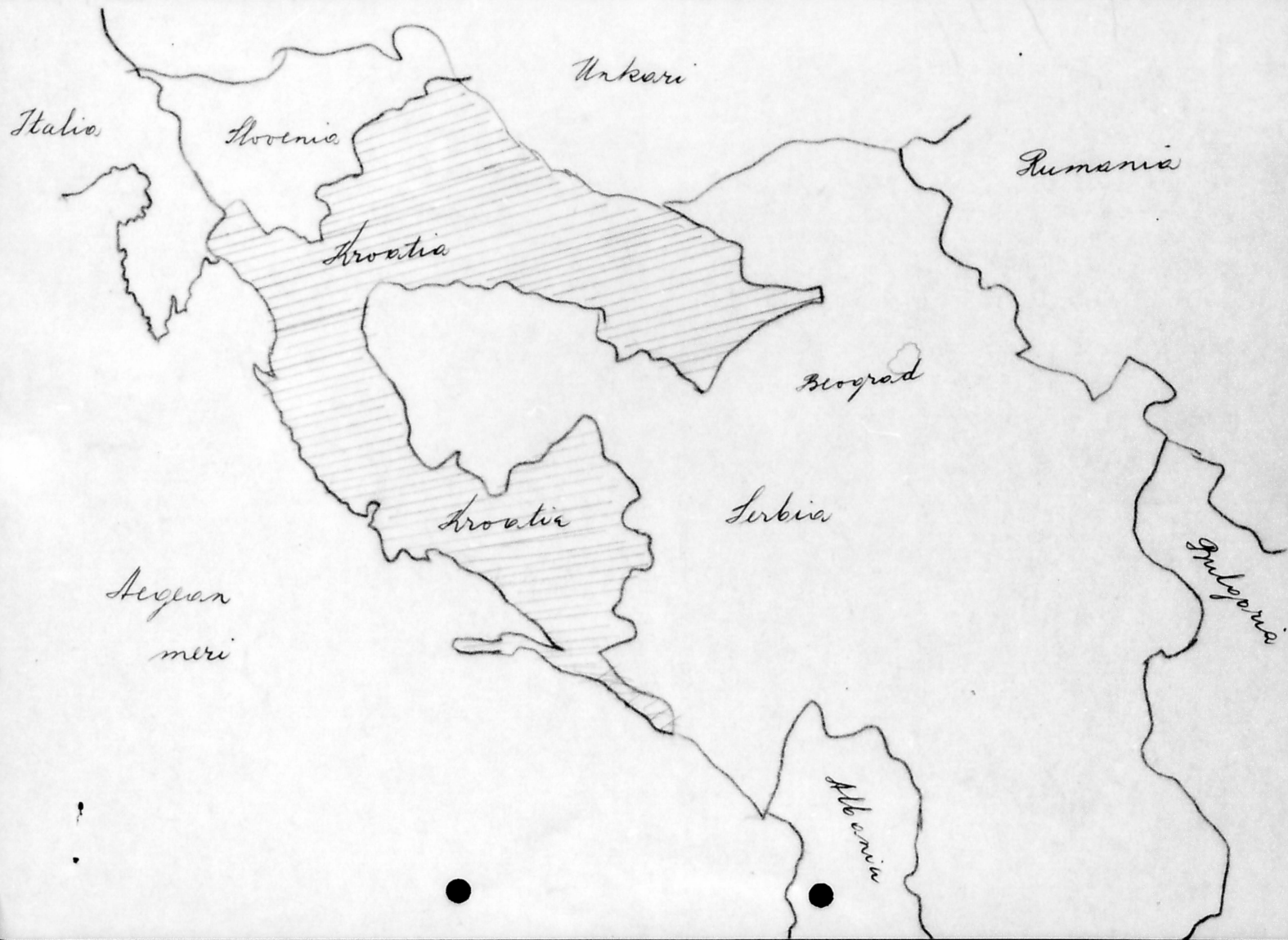
Voimistelu- ja urheiluministeri: Tomić

Maatalousministeri: Čubrilović

Salkuton ministeri: Smoljan

Salkuton ministeri: Konstantinović.

Italy

Slovenia

Ungary

Rumania

Croatia

Belograd

Croatia

Serbia

Adriatic
meri

Bulgaria

Albania